

Најтеже је кад је твоја странка на власти, а немаш ниједну државну функцију. Морепловац без мора, изузетан пех. Издржаваш „казну“, чекаш на клупи за резервне играче, одбројаваш дане и минуте када ћеш поново истрчати на терен.

И држао је годину и по дана без иједне функције...

Тим речима је премијер и будући председник Србије Александар Вучић похвалио свог старог политичког саборца Братислава Гашића, пошто је обелоданио да ће Бата стати на чело Безбедносно информативне агенције.

Не знамо да ли је у тој Вучићевој реченици било и дозе сарказма (или бар ироније), али она свакако на најсликовитији и најистинскији начин открива праву природу српске политике у последње више од две деценије. До сржи.

Да. Српски политичари не могу да издрже без фотеља. То је прави и приоритетни смисао њиховог деловања. Опозициони се за фотеље немилосрдно боре, а владајући их деле између себе, трампе, размењују, умножавају...

И стварно, потпуно је премијер у праву.

Најтеже је кад је твоја странка на власти, а немаш ниједну државну функцију. Морепловац без мора, изузетан пех. Издржаваш „казну“, чекаш на клупи за резервне играче, одбројаваш дане и минуте када ћеш поново истрчати на терен, нудиш се „тренеру“ већим залагањем на тренинзима...

Братислав Гашић тако је годину и по дана провео у политичкој „хибернацији“ због незграпне ђилкошке шале да воли „кад новинарке клекну“.

Када је то уз мангупски осмех добацио новинарки Б92, подигла се згрожена и шокирана сензибилна „слободарска“ елита, заштитници жена, европских вредности, људских права, који се лако препознају по томе што ових дана ћуте као заливени кад амерички амбасадор Кајл Скот назове новинаре „олошем“. Без последица.

Бата је, као министар одбране сносио последице. Премијер Вучић сменио га је с функције и привремено дисквалификовао из „игре“. Може се рећи — похвално.

Гашићева казна, коју је мушки, храбро и војнички „издржао“, ових дана истиче. И цео случај поново је у жижи, многи су опет констернирани, јер се Гашић враћа, иако је „сексистички увредио новинарку“. Као да га је због тога требало лустрирати и доживотно избацити из политике, иако су ову земљу многи темељно разарали па и даље јуришнички и без стида освајају нове фотеље.

Али, није суштина ни у Бати Гашићу, нити улазимо у то да ли је баш он најбољи избор за шефа безбедносних служби. Можда је то некоректно и унапред оцењивати док се не виде резултати или последице.

Вратимо се на срж.

После Петог октобра, кад је ДОС „ослободио“ земљу, почела је брутална отимачина за скоро свим упражњеним функцијама и кабинетима у земљи. „Делило“ се све на свим нивоима — од зграде Владе (где је требало поставити војску министара, државних секретара, специјалних саветника), па до примамљивих амбасадорских места, безбедносних ангажмана, глодурских кабинета у телевизијама и новинама...

Једна од анегдота из тих ослободилачких дана и данас се препричава по новинарским кулоарима:

Истакнути члан ДОС (који је бројао 19 странака) упао је један дан у кабинет Зорана Ђинђића, тадашњег мандатара за састав „прве демократске владе“, а њихов разговор ћемо парафразирати, иако су нам многи сведоци потврдили да је аутентичан:

„Ја бих да будем министар, дај ми неко место“, директно се обратио лидер једне од досовских странака Ђинђићу.

„Па добро, који ресор би водио“, отприлике га је питао будући премијер.

„Могао бих многе. Дај ми било који“, одговорио је лидер који тада није добио министарство, али се касније истакао у мењању ресора.

Тако су се, од те 2000. године, министарства черупала строго по партијском кључу. Колач су делили прво лидери ДОС, потом иде епоха ДСС и Г17, па ДС — СПС — Г17, да би на ред дошли СНС и (наравно) СПС.

И у свакој од тих влада, најзначајнији функционери странака добијали су и најодговорније функције. Прво су се они намиривали. И никад нико од њих није био кажњаван, привремено суспендован из јавности, „стављен на лед“. Силазили су са сцене так кад њихова странка изгуби власт.

Зато је Вучић реченицом — „Издржао је годину и по дана без иједне функције...“ — само разоткрио истину.

Е сад, то што је и сам делом одговоран за стање у земљи где партократија деценијама изнутра разара и изједа систем, то је већ за дубљу и озбиљнију анализу.

Али, Бата се вратио. И вероватно ће бирати речи. Стварно није лако, годину и по дана без функције.

(Спутњик)